

Blueskøbmanden fra Djurs

MUNDHARPESKÆBNE: Peter Astrup tabte sit hjerte til blues som ganske ung og har siden booket mange store internationale bluesnavne. I dag står han bag både det genoplivede Djurs Bluesland og Frederikshavn Bluesfestival

Af Bent Stenbakken
bent.stenbakken@nordjyske.dk

ET ORD ER ET ORD, og dem, du møder på din vej, møder du også længere fremme. Og så er det med at sætte musikerne ind i en sammenhæng, hvor deres musik - bluesen trives.

Ordene kommer fra den 47-årige bluesarrangør og booker, Peter Astrup, og det er det tætteste, vi kommer en forklaring på, hvordan det igennem årene er lykkedes den tidligere maskinarbejder fra Djursland at forsyne både det danske marked, men også Sverige og Norge med store bluesnavne.

Bluesmusikere, hvoraf mange nu er døde. Albert King, Champion Jack Dupree og Albert Collins. Men også i høj grad nulevende og aktive, som eksempelvis guitaristen Gary Moore, pianospiller Dr. John og guitaristen og sangskriveren Tony Joe White, der er hovednavnene på årets bluesfestival i Frederikshavn lørdag 8. november.

- Jeg voksede op i et brødsalg i Pindstrup ude på Djurs hos mine plejeforældre. Alle byens unger kom der, og det første musik jeg kan huske var rhythm and blues, "I Can't Get No Satisfaction" med Stones, og Creedence Clearwater Revival og senere kom irske Van "The Man" Morrison og endelig det amerikanske bluesband Canned Heat til. Du kan sige, at jeg gik en omvej, inden jeg fandt frem til bluesmusikkens rødder. Du ved, man sad og kiggede på et pladecover og undrede sig over, hvem mon den McKinley Morganfield var, som havde skrevet alle de gode numre, indtil du fandt frem til, at det var Muddy Waters. Han var den største.

Alle ville spille guitar

Efter 10 års skolegang blev Astrup uddannet smed, altså maskinarbejder, og samtidig var han så småt begyndt at spille mundharpe rundt omkring i forskellige bands.

- Alle ville jo dengang spille guitar. Guitarister var der rigelig af, så det var ret nemt for mig at komme med ud at spille. De fleste bands dengang i 80'erne sluttede jo gerne deres sæt af med fire-fem bluesnumre, og så var det min tur til at komme på scenen og give

den i "Sweet Home Chicago"

Den motorcykelkørende maskinarbejder havde bestemt ambitioner og ville gerne være kommet videre med sit spil, efterhånden som han fik luret kunsten af ved at lytte til mundharpespillere som Pinetop Perkins, Sonny Boy Williamson og Little Charlie. Og snart havde han forelsket sig i den ganske specielle fuldfede tone, som de bedste kan frembringe på den kromatiske bluesharpe.

- Der gik lidt religion i det, og hvis de ikke kunne spille kromatisk harpe... ja, så kunne de ikke spille. Men som tiden gik... du ved, jo mere jeg lærte om at spille mundharpe, jo mere opdagede jeg også, hvad mit eget spil manglede.

Fascination af det lille instrument førte også den unge Astrup til Roskilde Festival, ligesom han valfartede til Amsterdam Blues Festival for at tjekke bluesnavne ud.

- Vi havde en lokal motorcykelklub ude på Djurs. Mosten MC opkaldt efter det tidligere æblemøsteri, hvor vi holdt til, og i 1981 begyndte jeg at booke bands, når vi holdt fest.

Langsomt fik Peter Astrup flere og flere kontakter, og i 1988 var han en af hovedkræfterne bag Djurs Bluesland. En kollektiv ledet festival, hvor Astrup i årene frem til 1994 var med til at skaffe de store navne, blandt andre Hot Tuna, førnævnte Albert King og Albert Collins, men også Eric Claptons yndlingsguitarist blandt de nulevende, den i dag 72-årige Buddy Guy.

Og så døde de...

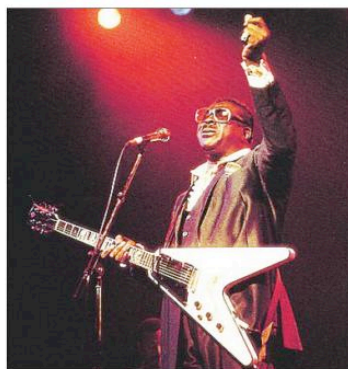
- Til sidst var det sådan, at jeg blev helt bange for at booke de gamle bluesmusikere. De kom og spillede hos os, og så døde de kort efter. Albert King, Collins og Champion Jack Dupree. Og i løbet af de år voksede festivalen sig langsomt større og bedre, og den sidste jeg var med til at lave i 1994 strakte sig over tre dage med 6000 mennesker inde og 1100 medhjælpere.

Astrup trak sig fra festivalen efter 1994. Blandt andet fordi den kollektive ledelsesform med stormøder ikke rigtig magtede at tackle de mangeartede arbejdsopgaver, der skal løses for, at en stor festival bliver en succes.

- Det er jo ikke alene musikerne som skal have det godt. Publikum skal også have det rart. Mad, øl, toilet- og bade-

PÅ SCENEN sammen med Rolling Stones i filmen "Shine A Light" er det Buddy Guy (tv) sammen med Keith Richards længst til højre. Bagefter forærede Richards sin guitar til Guy.

ALBERT KING, død i december 1992 - kendt for blandt andet "Born Under A Bad Sign".

BUDDY GUY med sin karakteristiske polka-prikkede, specialbyggede Fender guitar.

ROY ROGERS, eminent slideguitarist, bliver booket via Astrup. Rogers producerede flere af John Lee Hookers plader - bl.a. "The Healer", kendt for duetten med Bonnie Raitt.

forhold. Det hele skal klappe.

I nogle år fortsatte Astrup så på egen hånd og hans bookingfirma BluesProductions skaffede masser af blues til

især Norge. 60-70 procent af den blues, han bookede i den periode, blev solgt til nordmændene, og næsten hver weekend var Astrup af sted i det norske

PETER ASTRUP, 47 år, tidligere maskinarbejder, edb-programmør.

med bluesmusikere.

I 1996 fik han it-job som underviser og computersagkyndig på Brovst Dag-højskole.

- Mac og blues er mine to hjertens-børn, og først fik jeg et løst job med at få daghøjskolens 80 computer op at køre, og senere blev det så til et fast job som underviser.

Omkring 2000 rykkede Astrup telt-pælene op og flyttede til Pandrup, hvor han stadig bor i Bredgade, og ved siden af Brovst-jobbet arbejdede han også som freelancer med edb. Blandt andet konstruerede han et specielt undervisningsprogram, Nettegn, til døvblinde-skolen i Aalborg, hvor du kan gå ind og lære tegnsprog. I små videoklip af 20 sekunders varighed, kan du eksempelvis lære, hvordan du med håndtegn danner ordet juletræ eller løve.

Faste mødetider

- Lige pludselig levede jeg nærmest et ganske almindeligt normalliv. Med fast arbejde og faste mødetider, og bluesmusikken gled i baggrunden.

Da Venstre-regeringen kom til magten, betød det imidlertid også hurtigt lukning af daghøjskolerne, og da Astrup stod uden undervisningsjob kørte han i en periode med brød for brødfabrikken Schulstad i Pandrup.

- Men en dag i 2004 stod den engelske mundharpespiller Paul Lamb og bankede på døren og spurgte, om jeg ikke gav en kop kaffe.

DJURS BLUESLAND taget fra luften engang i 90'erne. I 1994 samlede den 6000 deltagere.

Paul Lamb har gennem årene både været i stald hos Astrup og samtidig været en god ven, og Peter Astrup har således også stået som producer bag et par af mundharpespillerens albums fra 90'erne. Optaget af Torben Laursen, DR/Nordjylland i radiostudierne i Århus.

- Lamb spurgte simpelthen, om jeg ikke var interesseret i at begynde at booke ham igen. Både i Skandinavien og i det øvrige Europa. Og lige så stille kom jeg i gang igen. Så fik jeg tilbudt guitaristen Jeremy Spencer fra det gamle Fleetwood Mac, hovednavnet på den første bluesfestival i Frederiks-

havn i april 2006, som gav et mindre underskud.

- I 2007 var Johnny Winter hovednavnet og i år lavede jeg igen Djurs Bluesland i Assentoft på Djursland. Jeg havde allerede booket navne til bluesfestival i Frederikshavn i april, men mine medarrangører deroppe havde lige overset, at der var en stor håndboldturnering i de dage, og så endte det med, at bluesen igen kom til Djurs. Jeg flyttede programmet derved.

Budgettet for årets bluesfestival i Frederikshavn er på en god rund million, hvoraf 600.000 kr. er øremærket til musikken.

- Der er en større økonomisk risiko ved at lave festivaler, men det skaffer mig også i kontakt med nogle navne, jeg ellers ikke ville få. Det åbner simpelthen dørene. Både for mig og for publikum. Det er med blues lidt som med cirkus. Mange tror, at blues er den samme kedelige og ensformige musik.

- Men blues er også zydeco, gospel, Texas-guitartråd eller akustisk countryblues. I Frederikshavn præsenterer vi otte meget forskellige bands. Det er lidt som cirkus, der skal både være sølver, klovner, linjedanserinder og stærke mænd. Det er vigtigt, at du bygger en stemning op, så både publikum og bands har det godt.

200.000 dollar for Guy

Lige nu har Astrup givet et bud på bluesguitaristen Buddy Guy. Guitaristen, som spillede mere end lige op med Keith Richards, da de to stod på scenen sammen og gav Muddy Waters-nummeret "Champagne & Reefer" i filmen "Shine A Light". Buddy på sin karakteristiske polkaprakkede, specialbyggede Fender, og bagefter skænkede Richards helt spontant og i respekt sin egen guitar til Buddy.

- Jeg har budt 200.000 dollar for fire jobs til foråret næste år, 50.000 dollar stykket. Buddy Guy er i Rio de Janeiro og skal spille i USA bagefter, så jeg ved endnu ikke, om det bliver til noget. Og det er også med at holde øje med dollarprisen. Den er jo på vej op igen, så jeg tør ikke byde mere end de 200.000.